

کودکان توجه همزمان به صفحه‌های نمایش متعدد را دوست دارند

شمار زیاد صفحه‌های نمایش و صفحات لمسی که به خانه‌های ما هجوم آورده‌اند، ممکن است برای بسیاری از بزرگسالان عصبی‌کننده و ترس‌آور باشد، اما یک بررسی جدید نشان می‌دهد کودکان کاملاً می‌توانند خود را با این سبک زندگی با تکنولوژی پیشرفته هماهنگ کنند.

شمار زیاد صفحه‌های نمایش و صفحات لمسی که به خانه‌های ما هجوم آورده‌اند، ممکن است برای بسیاری از بزرگسالان عصبی‌کننده و ترس‌آور باشد، اما یک بررسی جدید نشان می‌دهد کودکان کاملاً می‌توانند خود را با این سبک زندگی با تکنولوژی پیشرفته هماهنگ کنند.

به گزارش دیجیتال ترندز پژوهشگران در دانشگاه بریستول و دانشگاه لاف‌بورو در انگلیس به بررسی اثرات وسائل دیداری الکترونیکی متعدد بر کودکان و چگونگی تعامل آنها با چند وسیله در یک زمان پرداختند. نتایج بسته به این چه دیدگاهی را انتخاب کنید، ممکن است امیدوارکننده باشد.

این پژوهشگران پس از پرسش از کودکان 10 تا 11 ساله دریافته‌اند که این کودکان از نگاه کردن به وسائل متعدد دارای صفحه نمایشی به طور همزمان- مثلاً استفاده از آی‌پد همراه تماشا کردن تلویزیون- لذت می‌برند.

این کودکان گرایش داشتند که از این وسیله حین وقفه‌ها در تماشای تلویزیون استفاده کنند، در حین فاصله‌های تجاری برنامه‌ها یا هنگام پخش برنامه‌هایی که دوست نداشتند، به صحبت کردن یا پیام متنی فرستادن به دوستان‌شان می‌پردازند. تلویزیون تقریباً به پس‌زمینه سرگرمی در همه اوقات بدل شده است، و تلفن‌های هوشمند و سایر وسائل مشابه اولویت پیدا کرده‌اند.

شمار زیادی وسائلی که در حال حاضر در اختیار کودکان قرار گرفته‌اند، کار والدین را برای جدا کردن کودکان از دنیای دیجیتال برای مدتی از زمان مشکل‌تر کرده است.

دکتر جاگو از دانشگاه فنی بریستول می‌گوید: "کارزارهای بهداشتی توصیه می‌کنند مقدار زمان صرف‌شده کودکان برای تماشای تلویزیون کاهش یابد. اما اغلب کودکان در این بررسی به دست کم پنج وسیله متفاوت در یک زمان دسترسی داشتند، و بسیاری از این وسائل قابل‌حمل بودند. این وضعیت به این معنا بود که کودکان می‌توانستند بسته به که بخواهند تنها یا همراه خانواده باشند، این وسائل را میان اتاق خواب‌های‌شان و اتاق نشیمن خانوادگی حمل کنند. بنابراین تنها خارج کردن تلویزیون از اتاق کودک برای حل کردن مشکلات بهداشتی در این مورد کافی نیست و لازم است با خانواده‌ها کار کنیم تا راهبردهایی برای محدود کردن زمان کلی صرف شده برای نگاه کردن به صفحه‌های نمایش متعدد در هر جایی از درون خانه ایجاد کنیم."

البته این بررسی به اثرات درازمدت این اشتغال خاطر همزمان به چند کار بر کودکان نپرداخته است. ما از هم اکنون در عصر "اختلال بیش‌فعالی کم‌توجهی" (ADHD) زندگی می‌کنیم؛ آیا نسل بعدی کودکان خواهند توانست بر چیزی بیش از چند دقیقه متمرکز شوند؟ و آیا به چنین کاری نیاز خواهند داشت؟